

SLEPCI

Maurice Maeterlinck

(přeložil Petr Christov © 2004)

OSOBY :

KNĚZ

TŘI SLEPCI OD NAROZENÍ

NEJSTARŠÍ SLEPEC

PÁTÝ SLEPEC

ŠESTÝ SLEPEC

TŘI STAŘÍ MODLÍCI SE SLEPCI

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

POBLÁZNĚNÁ SLEPÁ ŽENA

SLEPCI

Prastarý severský les, který pod hlubokým hvězdnatým nebem působí až pekelným dojmem. - Uprostřed a spíše v zadní části noční temnoty sedí velmi starý kněz zahalený v širokém černém kabátě. Prsa a hlavu má lehce nakloněné a mrtvolně ztuhlé, opírá se o kmen ohromného, vykotlaného dubu. Jeho tvář je nehybná a voskově zsinalá, nafialovělé rty se mírně rozevírají. Némé a nehybné oči se již nedívají na věčnost živým pohledem, zdají se zkrvavené ohromným množstvím dávných bolestí a slz. Bělostné vlasy mu v pevných pramincích místy spadají do tváře, na níž dopadá více světla a je unavenější než pozorné ticho pomurého lesa. Vyhublé ruce má pevně spojeny na stehnech. - Napravo sedí na kamenech, starých kmenech a uschlých větvích šestice starých slepců. - Nalevo je šest rovněž slepých žen. Sedí naproti starcům, od ostatních je odděluje vyvrácený strom a velký balvan. Tři z nich se modlí a přidušenými hlasy bez ustání nařikají. Další žena je velmi stará. Pátá vypadá jako němý blázen, na kolenou chová spící dítě. Šestá je mladičká a celou ji zahalují krásné vlasy. Ženy, stejně jako starci, jsou oblečeny do volných, tmavých, uniformních šatů. Většina z nich čeká, mají lokty opřené o kolena a hlavu v dlaních. A všechny jako by ztratily všechna neúčinná gesta, neobracejí hlavy za přidušenými a znepokojujícími zvuky kmenů stromů. Velké pohřební stromy, tisy, smuteční vrby a cypřiše je zakrývají svými věrnými stíny. Nedaleko od kněze, v noční tmě roste trs dlouhých neúživých asfodelů. Navzdory měsíčnímu svitu, jemuž se místy na chvíli podaří odhrnout temnotu větví, panuje všude veliké šero.

* * *

PRVNÍ SLEPEC..

Ještě se nevrátil?

DRUHÝ SLEPEC

Vzbudili jste mě!

TŘETÍ SLEPEC

Taky jsem spal.

PRVNÍ SLEPEC
Ještě se nevrátil?

DRUHÝ SLEPEC
Neslyšel jsem, že by přišel.

TŘETÍ SLEPEC
Měli bychom se už vrátit zpátky do domova.

PRVNÍ SLEPEC
On by měl vědět, kde jsme.

DRUHÝ SLEPEC
Od té doby, co odešel, se ochladilo.

NEJSTARŠÍ SLEPEC
Víte někdo, kde jsme?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Šli jsme hodně dlouho, určitě jsme od domova hodně daleko

PRVNÍ SLEPEC
Ach, ženy, jste tam naproti nám?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Sedíme tady přímo naproti vám.

PRVNÍ SLEPEC
Počkejte, jdu k vám. *Vstává a rukou osahává prostor.* – Kde jste? – Říkejte něco, ať vím, kde jste!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Tady, sedíme tady na kamenech.

PRVNÍ SLEPEC
Kráčí dál a narazí na kmen stromu a velký balvan.
Něco tady mezi námi je...

DRUHÝ SLEPEC
Bude lepší nikam nechodit!

TŘETÍ SLEPEC
Kde že sedíte? - Nechcete jít k nám?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Netroufneme si vstát!

TŘETÍ SLEPEC

Proč nás takhle rozdělil?

PRVNÍ SLEPEC

Slyším, jak se některá z žen modlí.

DRUHÝ SLEPEC

Ano, to jsou ty tři staré.

PRVNÍ SLEPEC

Teď není na modlení čas!

DRUHÝ SLEPEC

Za chvíli se pomodlíte v ložnici!

Tři staré ženy se stále modlí.

TŘETÍ SLEPEC

Rád bych věděl, vedle koho sedím.

DRUHÝ SLEPEC

Myslím, že vedle vás sedím já.

Šátrají rukama kolem sebe.

TŘETÍ SLEPEC

Nemůžeme se nahmatat!

PRVNÍ SLEPEC

A přece nejsme jeden od druhého daleko. *Otukává prostor kolem sebe, až holí vrazi do pátého slepce. Ten sebou prudce trhne.* Mezi námi je ten, co neslyší.

DRUHÝ SLEPEC

Neslyším ale všechny, bylo nás přeci šest.

PRVNÍ SLEPEC

Už si vzpomínám. Zeptáme se žen, ať se něco dozvíme. Pořád slyším ty tři, jak se modlí. Jsou všechny pohromadě?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Sedí tady na kamenech vedle mě.

PRVNÍ SLEPEC

Já sedím na suchých větvích!

TŘETÍ SLEPEC

A kdepak je ta hezká slepá dívka?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Vedle těch, co se modlí.

DRUHÝ SLEPEC

A co ta poblázněná s dítětem?

MLADÝ SLEPEC

Dítě spí, ať ho nevzbudíte!

PRVNÍ SLEPEC

Jste od nás pořádný kus! Myslel jsem, že jste hned vedle mě!

TŘETÍ SLEPEC

Víme skoro všechno, co potřebujeme, tak si trochu popovídejme, dokud kněz nepřijde.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Říkal, že máme čekat potichu.

TŘETÍ SLEPEC

Nejsme v kostele.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Ani nevíte, kde jsme.

TŘETÍ SLEPEC

Když nemluvím, tak se bojím.

DRUHÝ SLEPEC

Ví někdo, kam kněz šel?

TŘETÍ SLEPEC

Myslím, že to je už hodně dlouho, co odešel.

PRVNÍ SLEPEC

Hodně zestárnul. Vypadalo to dokonce, že už i on před nějakou dobou ztratil zrak. Nechtěl to přiznat, protože se bál, aby k nám nepřišel někdo jiný, ale já mám podezření, že prakticky už vůbec neviděl. Potřebovali bychom jiného průvodce, neslyší nás a je nás hodně. V domě vidí jen tři jeptišky a on – a všichni jsou starší než my! Jsem přesvědčený, že zabloudil a on teď hledá cestu. Kam ale šel? Nemá právo nás tady nechat...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Odešel daleko. Myslím, že vážně hovořil se ženami.

PRVNÍ SLEPEC

Mluví už jenom se ženami! – Copak my jsme vzduch? – Měli bychom si na něj postěžovat!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Komu byste si stěžoval?

PRVNÍ SLEPEC

Neví, uvidíme, uvidíme. – Kam ale šel? Zeptám se žen.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Byl unavený dlouhou cestou. Myslím, že si na chvíli sedl mezi nás. Už několik dní je smutný

a velmi slabý. Od té doby, co umřel doktor, má strach. Je sám. Už skoro ani nemluví. Nevím, co se stalo. Ale trval na tom, abychom dnes šli ven. Říkal, že by chtěl ještě naposledy vidět Ostrov v záři zimního slunce. Vypadá to, že zima bude hodně dlouhá a hodně chladná a že od severu už přicházejí první mrazy. Byl velmi neklidný, ty velké bouřky v posledních dnech prý zvedly hladinu řeky a hráze prý se protrhávají. Také říkal, že ho děsí moře. Prý se bez jakéhokoli důvodu zmítá a břehy ostrova už nejsou dostatečně vysoké. Chtěl se podívat, ale neřekl nám, co viděl. – Myslím, že teď šel pro chleba a vodu pro tu bláznivou. Říkal, že musíme jít daleko... Musíme počkat.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Když odcházel, tak mě chytil za ruku. Ruce se mu třáslly, jako by měl strach. Pak mě obejmul...

PRVNÍ SLEPEC

Ale! Ale!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ptala jsem se ho, co se stalo. Řekl mi, že neví. Říkal, že vláda starců se chýlí ke konci, možná...

PRVNÍ SLEPEC

Co tím chtěl říct?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Nepochopila jsem to. Řekl mi, že jde směrem k majáku.

PRVNÍ SLEPEC

Tady je maják?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ano, na severu ostrova. Myslím, že od něho nejsme daleko. Říkal, že vidí jeho světlo až tady mezi větvemi. Nikdy jsem ho neviděla tak smutného jako dneska. Myslím, že už několik dní brečel. Proč to nevím, já taky pláču a nevím proč. Ani jsem ho neslyšela odcházet. Už jsem se ho pak na nic neptala. Slyšela jsem ho, jak se hluboce směje, slyšela jsem, jak zavírá oči a jak chce mlčet...

PRVNÍ SLEPEC

O tom nám vůbec nic neříkal!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Když mluví, tak ho neposloucháte!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Když mluví, tak si něco stále šeptáte!

DRUHÝ SLEPEC

Když odcházel, řekl nám jen: „Dobrou noc.“

TŘETÍ SLEPEC

Určitě už je hodně pozdě.

PRVNÍ SLEPEC

Dvakrát nebo třikrát řekl „dobrou noc“ a odcházel, jako by šel spát. Slyšel jsem, jak se na mě dívá, když mi říkal: „Dobrou noc. Dobrou noc!“ – Když se na někoho upřeně díváte, hlas se změní.

PÁTÝ SLEPEC

Mějte slitování s těmi, co nevidí!

PRVNÍ SLEPEC

Kdo to tady říká ty nesmysly?

DRUHÝ SLEPEC

Myslím, že to je ten, co neslyší.

PRVNÍ SLEPEC

Mlčte! Teď není ta správná chvíle na žebrání.

TŘETÍ SLEPEC

Kam šel pro ten chleba a vodu?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Šel směrem k moři.

TŘETÍ SLEPEC

V jeho věku se takhle k moři nechodí!

DRUHÝ SLEPEC

Jsme blízko moře?

STARÁ SLEPÁ ŽENA

Ano, mlčte chvíli a uslyšíte ho!

Velmi jemné hučení blízkého moře narážejícího do břehů.

DRUHÝ SLEPEC

Slyším jen ty tři staré, jak se modlí.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Poslouchejte pořádně a uslyšíte ho i přes ty jejich motlitby.

DRUHÝ SLEPEC

Ano, něco slyším a není to od nás daleko.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Spalo, vypadá to, jako by se probouzelo.

PRVNÍ SLEPEC

Neměl nás sem vodit. Tenhle zvuk nemám rád.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Víte přece, že ostrov není velký a že je ho slyšet, jen co vyjdeme z domova.

DRUHÝ SLEPEC

Nikdy jsem ho neposlouchal.

TŘETÍ SLEPEC

Dneska se mi ale zdá, jako by bylo vedle nás. Nelíbí se mi, když ho slyším takhle z blízka.

DRUHÝ SLEPEC

Já také ne. A vlastně jsme ani ven z domova jít nechtěli.

TŘETÍ SLEPEC

Až tady jsme ještě nikdy nebyli. Nemá cenu nás vodit tak daleko.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Dnes ráno bylo velmi hezky. Chtěl, abychom se užili poslední slunečné dny, než nás na celou zimu zavřou v domově.

PRVNÍ SLEPEC

Já bych ale stejně radši zůstal v domově.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Také říkal, že bychom měli trochu poznat ostrov, na kterém žijeme. Ani on sám ho nikdy celý neprošel. Je tady hora, na kterou nikdo nikdy nevylezl, údolí, do kterých lidé neradi chodí a jeskyně, do nichž dodnes nikdo nevstoupil. A také říkal, že nemusíme vždycky čekat na slunce v ložnici. Chtěl nás vzít až ke břehu moře. Šel tam sám.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Má pravdu. Musíme snít o životě.

PRVNÍ SLEPEC

Ale venku stejně není nic k vidění!

DRUHÝ SLEPEC

Svítlí na nás teď slunce?

ŠESTÝ SLEPEC

Myslím, že ne. Mám pocit, že už je hodně pozdě.

DRUHÝ SLEPEC

Kolik je hodin?

OSTATNÍ SLEPCI

Nevím. – Nikdo neví.

DRUHÝ SLEPEC

Je ještě jasno? *K šestému slepci.* Kde jste? Podívejte se, když trochu vidíte, podívejte se.

ŠESTÝ SLEPEC

Myslím, že je úplná tma, když svítí slunce, tak vidím dole modrou linku. Jednou jsem ji viděl, ale to už je dlouho. Teď už nevidím nic.

PRVNÍ SLEPEC

Já poznám, že už je večer podle toho, že mám hlad. A teď mám hlad.

TŘETÍ SLEPEC

Tak se ale podívejte na oblohu, třeba tam něco uvidíte!

Všichni zvednou hlavy k nebi, kromě tří mužů slepých od narození, kteří se stále dívají do země.

ŠESTÝ SLEPEC

Nevím, jestli je nad námi obloha.

PRVNÍ SLEPEC

Hlas se odráží, jako bychom byli v jeskyni.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Já si spíš myslím, že se odráží, protože je večer.

MLADÝ SLEPEC

Já mám pocit, že na rukou cítím měsíční svit.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Myslím, že tam jsou hvězdy. Slyším je.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Já taky.

PRVNÍ SLEPEC

Neslyším žádný zvuk.

DRUHÝ SLEPEC

Slyším jenom náš dech.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Myslím, že ženy mají pravdu.

PRVNÍ SLEPEC

Já jsem hvězdy nikdy neslyšel.

DRUZÍ DVA SLEPCI OD NAROZENÍ

My také ne.

Ve větvích se náhle ozvou křídla nočních ptáků.

DRUHÝ SLEPEC

Poslouchejte! Poslouchejte! – Co je to nad námi? Slyšíte to?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Něco proletělo mezi nebem a námi.

PRVNÍ SLEPEC

Tenhle zvuk neznám. – Rád bych se už vrátil do domova.

DRUHÝ SLEPEC

To bychom museli vědět, kde jsme!

ŠESTÝ SLEPEC

Zkoušel jsem vstát, ale kolem mě je samé trní, už si ani netroufnu pohnout rukou.

TŘETÍ SLEPEC

Potřebovali bychom vědět, kde jsme!

NEJSTARŠÍ SLEPEC.

To nemůžeme zjistit.

ŠESTÝ SLEPEC

Určitě jsme hodně daleko od domova, žádné zvuky mi nejsou povědomé.

TŘETÍ SLEPEC

Už dlouho cítím vůni zetlelého listí.

ŠESTÝ SLEPEC

Viděl někdo dřív Ostrov, aby nám mohl říct, kde jsme?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Když jsme sem přijeli, byli jsme už všichni slepí.

PRVNÍ SLEPEC

Nikdy jsme ho neviděli.

DRUHÝ SLEPEC

Nemusíme si dělat zbytečně starosti, on se brzo vrátí. Ještě počkejme. Ale pro příště, už s ním nikam nebudeme chodit.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Sami nikam jít nemůžeme.

PRVNÍ SLEPEC

Nebudeme chodit nikam, já bych nejradši nikam nechodil.

DRUHÝ SLEPEC

Nikam se nám nechtělo, nikdo o to nežádal.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Na Ostrově byla slavnost. O velkých svátcích vždycky chodíme ven.

TŘETÍ SLEPEC OD NAROZENÍ

Přišel ke mně, když jsem ještě spal, zaklepal mi na rameno a řekl mi: „Vstávejte, vstávejte! Už je čas, slunce už je vysoko.“ Byla to pravda? Já ho neviděl. Já slunce nikdy neviděl.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Já jsem slunce viděl, když jsem byl ještě hodně mladý.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Já také, ale to už je let, když jsem ještě byla dítě. Už si na to nevzpomínám.

TŘETÍ SLEPEC

Proč chce, abychom šli ven pokaždé, když se slunce ukáže? Kdo ho vidí? Já nikdy nevím, jestli se procházím v poledne nebo o půlnoci.

ŠESTÝ SLEPEC

Já radši chodím ven v poledne, mám pocit, že je velké světlo, a moje oči se otevírají jen s velkou námahou.

TŘETÍ SLEPEC

To já bych raději zůstal v jídelně, pěkně u ohně, dnes ráno tam bylo pěkné teplo...

DRUHÝ SLEPEC

Když svítí slunce, tak nás přece může vzít na dvůr, kde je člověk mezi zdmi, nemůže odejít a když je zavřená brána, tak se není čeho bát. Já ji vždycky zavírám. Proč se mě dotýkáte levým loktem?

PRVNÍ SLEPEC

Já se vás nedotkl. Ani na vás nedosáhnou.

DRUHÝ SLEPEC

Ale já vám říkám, že se mě někdo dotkl loktem!

PRVNÍ SLEPEC

To nebyl nikdo z nás.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Panebože! Panebože, řekni nám konečně, kde jsme!

PRVNÍ SLEPEC

Nemůžeme věčně čekat!

V dálce odbíjejí hodiny pomalu dvanáct.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

To jsme tedy od domova pěkně daleko!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Je půlnoc!

DRUHÝ SLEPEC

Poledne je! Ví to snad někdo. No tak to řekněte!

ŠESTÝ SLEPEC

Nevím, ale myslím, že jsme v šeru.

PRVNÍ SLEPEC

Já už se v tom nevyznám, dlouho jsme spali.

DRUHÝ SLEPEC

Já mám hlad!

OSTATNÍ SLEPCI

Máme hlad a žízeň!

DRUHÝ SLEPEC

Jsme tu už dlouho?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Mám pocit, jako bych tady byla už věky!

ŠESTÝ SLEPEC

Začínám chápat, kde jsme...

TŘETÍ SLEPEC

Měli bychom jít tím směrem, jak tam odbíjela půlnoc...

Všichni noční ptáci se najednou v temnotách začnou radostně ozývat.

PRVNÍ SLEPEC OD NAROZENÍ

Slyšíte? Slyšíte?

DRUHÝ SLEPEC

Nejsme tady sami!

TŘETÍ SLEPEC

Už dlouho mám takové tušení – že nás poslouchají. Už se vrátil?

PRVNÍ SLEPEC

Nevím, co to je, ale je to nad námi.

DRUHÝ SLEPEC

Ostatní nic neslyšeli? – Vy pořád jen mlčíte!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

My ještě pořád posloucháme.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyším kolem sebe křídla!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Panebože! Panebože, řekni nám konečně, kde jsme!

ŠESTÝ SLEPEC

Začínám chápat, kde jsme... Domov je na druhé straně řeky, tu jsme přešli po tom starém mostě, dovedl nás na sever Ostrova. Nejsme daleko od řeky, možná bychom ji i slyšeli, kdybychom chvíli naslouchali... Pokud by se nevrátil, tak bychom museli jít až k vodě... Ve dne i v noci tam jezdí velké lodě a námořníci by nás na břehu zahlédli. Možná taky jsme v lese, co je kolem majáku, ale to nevím, jak bychom se odsud dostali... Chce jít někdo se mnou?

PRVNÍ SLEPEC

Zůstaňme sedět! Radši počkáme, počkáme! Nevíme, kterým směrem od nás řeka je, a všude okolo domova jsou bažiny, raději počkáme, počkáme... On se vrátí, musí se vrátit!

ŠESTÝ SLEPEC

Ví někdo, kudy jsme přišli? Cestou nám to vysvětloval...

PRVNÍ SLEPEC

Nedával jsem na to pozor.

ŠESTÝ SLEPEC

Poslouchal ho někdo?

TŘETÍ SLEPEC

Příště ho budeme muset poslouchat.

ŠESTÝ SLEPEC

Narodil se někdo z nás na Ostrově?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Dobře víte, že jsme se sem všichni přistěhovali.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

My jsme přijeli od moře.

PRVNÍ SLEPEC

Myslel jsem, že cestou umřu.

DRUHÝ SLEPEC

Já taky. Jeli jsme spolu.

TŘETÍ SLEPEC

Jsme všichni z jedné farnosti.

PRVNÍ SLEPEC

Říkali, že když je jasno, tak je náš kostel odsud vidět, směrem na sever. Nemá zvonici.

TŘETÍ SLEPEC

Dostali jsme se sem náhodou.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Já pocházím z druhé strany...

DRUHÝ SLEPEC

Odkud pocházíte?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Už se na to ani neodvážím pomyslet... Když mluvím, tak si na to ani nevzpomenu... Je to už příliš dávno... Bývalo tam chladněji než tady...

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Já jsem z daleka...

PRVNÍ SLEPEC

A odkud jste?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

To vám nedokážu říct. Jak bych vám to asi měla vysvětlit? Je to odsud hodně daleko, je to za až mořem. Jsem z velké země... Mohla bych vám to ukázat jen v náznacích, ale už jsme všechno zapomněli. Moc dlouho jsme bloudili... Ale viděla jsem slunce a vodu a oheň, hory, obličej a cizokrajné květiny... Takové tady na Ostrově nerostou, je tu příliš velká tma a moc velká zima... Když je už znovu neuvidím, tak si nevzpomenu ani na jejich vůni... Ale viděla jsem své rodiče a své sestry... Byla jsem hodně malá, abych věděla, kde jsme... Hrála jsem si na břehu moře... Ale na to, jak jsem viděla, si dobře vzpomínám!... Jednou jsem se dívala na sních na vršku vysoké hory... Začala jsem rozpoznávat ty, kteří jsou nešťastní...

PRVNÍ SLEPEC

Co tím myslíte?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ještě teď je občas poznám podle hlasu... Mám vzpomínky, které jsou jasnější ve chvílích, kdy na ně nemyslím...

PRVNÍ SLEPEC

Já nemám vzpomínky...

Nad větvemi stromů proletí velcí tažní ptáci, hlasitě křičí.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Zase něco přeletělo po nebi!

DRUHÝ SLEPEC

Proč jste sem přijela?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Koho se ptáte?

DRUHÝ SLEPEC

Naší mladé sestry.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Říkali, že mě tady uzdraví. Tvrdili, že jednoho dne budu vidět a že tedy zase budu moci z Ostrova odjet...

PRVNÍ SLEPEC

Všichni bychom chtěli z Ostrova odjet!

DRUHÝ SLEPEC

Zůstaneme tu navždy!

TŘETÍ SLEPEC

Je moc starý, nestihne nás vyléčit!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Moje oční víčka jsou zavřená, ale cítím, že moje oči žijí...

PRVNÍ SLEPEC

Já je mám otevřená.

DRUHÝ SLEPEC

Já spím s otevřenýma očima.

TŘETÍ SLEPEC

Nemluvme o našich očích!

DRUHÝ SLEPEC

Jste tu už dlouho?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Jednou večer jsem během motlitby slyšel mezi ženami hlas, který jsem neznal a podle vašeho hlasu jsem poznal, že jste velmi mladá... Chtěl jsem vás vidět, poslouchat vás...

PRVNÍ SLEPEC

Já jsem si ničeho nevšiml.

DRUHÝ SLEPEC

Nikdy nám nedávají vědět!

ŠESTÝ SLEPEC

Prý jste krásná, jako ženy, které pocházejí zdaleka...

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Já jsem se sama nikdy neviděla.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Nikdy jsme se vzájemně neviděli. Hovoříme spolu, ptáme se, odpovídáme si. Žijeme společně, jsme pořád spolu, ale nevíme, kdo jsme!... Sotva se dotkneme rukama. Oči vědí víc než ruce...

ŠESTÝ SLEPEC

Když stojíte proti slunci, vidím někdy vaše obrysy.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Nikdy jsme neviděli dům, ve kterém žijeme. Jenom jsme se občas dotkli zdí a oken, ale vůbec nevíme, kde žijeme!...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Prý je to starý temný a zchátralý zámek, prý tam není skoro žádné světlo. Slunce svítí jen nahoru do věže, kde bydlí kněz.

PRVNÍ SLEPEC

Ti, co nevidí, světlo nepotřebují.

ŠESTÝ SLEPEC

Když hlídám stádo okolo domova, ovce se večer vracejí samy za světlem ve věži... Nikdy se mi neztratily.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Takže jsme spolu roky a roky a nikdy jsme se neviděli! Jsme vlastně pořád sami!... Aby člověk mohl milovat, musí vidět...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Někdy se mi zdá, že vidím...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Jí vidím jenom ve snu...

PRVNÍ SLEPEC

Mně se zdají sny až tak kolem půlnoci.

Poryv větru se prožene lesem, spadne spousta temného listí.

PÁTÝ SLEPEC

Kdo to na mě sahá?

LE PRVNÍ SLEPEC

Něco kolem nás padá!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Jde to ze shora. Nevím, co to je...

PÁTÝ SLEPEC

Kdo to na mě sahá? Spal jsem. Nechte mě spát!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Nikdo se vás nedotkl.

PÁTÝ SLEPEC

Kdo mě to chytá za ruku? Mluvte nahlas, já trochu hůř slyším...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

To my nevíme.

PÁTÝ SLEPEC

Přišel nás někdo varovat?

PRVNÍ SLEPEC

Nemusíte mu odpovídat, nic neslyší.

TŘETÍ SLEPEC

Hluší lidé jsou opravdu nešťastní!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Už jsem z toho sezení otrávený.

ŠESTÝ SLEPEC

Já jsem otrávený z toho, že jsem vůbec tady!

DRUHÝ SLEPEC

Vypadá to, že jsme jeden od druhého pěkně daleko... Zkusme si sednout trochu blíž k sobě. Začíná se ochlazovat...

TŘETÍ SLEPEC

Já si netroufnu vstát, lepší bude zůstat na místě.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Nikdo neví, co může být mezi námi.

ŠESTÝ SLEPEC

Zdá se mi, že mám na rukou krev. Chtěl jsem se postavit.

TŘETÍ SLEPEC

Slyším, jak se ke mně nakláníte.

Poblázněná slepá žena si zuřivě mne oči, mručí a vytrvale se obrací k nehybnému knězi.

PRVNÍ SLEPEC

Slyším ještě nějaký jiný zvuk...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Myslím, že to je naše nebohá sestra, jak si mne oči.

DRUHÁ SLEPEC

Nedělá v jednom kuse nic jiného. Slyším to vždycky celou noc.

TŘETÍ SLEPEC

Je blázen, nikdy nepromluví ani slovo.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Nemluví od té doby, co se jí narodilo dítě... Vypadá to, jako by pořád měla z něčeho strach...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

A vy tady teď nemáte strach?

PRVNÍ SLEPEC

Kdo?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Vy všichni!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Ano, ano, bojíme se!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Už dlouho máme strach!

PRVNÍ SLEPEC

Proč se na to ptáte?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Ani nevím, proč se ptám. Mám pocit, jako bych najednou slyšet někoho plakat...

PRVNÍ SLEPEC

Není třeba se bát. Myslím, že je to ta bláznivá...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Je tu ještě něco... Jsem si jistý, že je tu ještě něco... Ale jenom z toho nemám strach...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Vždycky brečí, když má to své dítě kojit.

PRVNÍ SLEPEC OD NAROZENÍ

Takhle brečí jenom ona!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Prý občas dokonce i vidí...

PRVNÍ SLEPEC

Ostatní není slyšet brečet...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Abyste člověk mohl brečet, musí vidět...

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Cítím kolem nás vůni květin...

PRVNÍ SLEPEC

Já cítím jenom vůni země!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Jsou tu květiny, kolem nás jsou květiny!

DRUHÝ SLEPEC

Já cítím jen tu vůni země!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Cítila jsem ve větru vůni květin...

TŘETÍ SLEPEC

Já cítím jenom vůni země!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Myslím, ženy mají pravdu.

ŠESTÝ SLEPEC

A kde jsou? Půjdu je natrhat.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Napravo od vás... Vstaňte!

Šestý slepec pomalu vstává a poslepu kráčí vpřed, naráží na křoviska a do stromů, cestou převrací a láme stonky asfodelů.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyším, jak lámete stonky rostlin! Stůjte! Zůstaňte stát!

PRVNÍ SLEPEC

Nestarejte se o kytky, ale radši o to, jak se dostaneme zpátky!

ŠESTÝ SLEPEC

Netroufnu se vrátit zpátky ve svých stopách!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Nemusíte se vracet! Počkejte. *Vstává.* Ta země už pořádně studí. Bude mrznout. *Bez váhání kráčí k podivně bledým asfodelům, ale v cestě ji zastaví převrácený strom a kameny, které jsou okolo květin.* Tady jsou. Já se k nim nedostanu, jsou tam na vaší straně.

ŠESTÝ SLEPEC

Myslím, že je utrhu.

Poslepu trhá roztroušené květiny, poté jí je nabídne. Noční ptáci vzlétnou.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Myslím, že jsem tyhle květiny viděla tehdy... Už nevím, jak se jmenují... Jsou ale hodně zvadlé, mají měkké stonky! Skoro je ani nepoznávám... Myslím, že je to květina mrtvých...

Vplétá si asfodely do vlasů.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Slyším zvuk vašich vlasů.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

To jsou ty květiny.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

My vás neuvidíme...

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Já se také neuvidím... Je mi zima.

V této chvíli se v lese zvedne vítr, moře najednou prudce zahučí a narazí na pobřeží, které je blízko.

PRVNÍ SLEPEC

Hřmí!

DRUHÝ SLEPEC

Myslím, že přichází bouřka.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Já myslím, že je to moře.

TŘETÍ SLEPEC

Moře? Že by to bylo moře? To je pak ale kousek od nás! Hned vedle! Slyším ho všude kolem sebe. To musí být spíše něco jiného!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyším zvuk vln u svých nohou.

PRVNÍ SLEPEC

Já myslím, že to vítr zvedá spadané listí.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Myslím, že ženy mají pravdu.

TŘETÍ SLEPEC

Přijde až sem!

PRVNÍ SLEPEC

Odkud fouká vítr?

DRUHÝ SLEPEC

Jde od moře.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Vždycky fouká od moře, je všude okolo nás. Nemůže foukat odjinud...

PRVNÍ SLEPEC

Nemysleme pořád na moře!

DRUHÝ SLEPEC

Právě že na něj musíme myslet, protože přijde až k nám!

PRVNÍ SLEPEC

Nevíte ale, jestli to je ono...

DRUHÝ SLEPEC

Slyším jeho vlny, jako bych si do něho měl sáhnout rukama! Tady nemůžeme zůstat! Možná je všude kolem nás!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Kam byste chtěli jít?

DRUHÝ SLEPEC

Kamkoli! Kamkoli! Hlavně už nechci slyšet ten zvuk vody. Pojd' me pryč! Pojd' me pryč!

TŘETÍ SLEPEC

Mně se ale zdá, že slyším ještě něco jiného. – Poslouchejte!

Je slyšet zvuk vzdálených rychlých kroků ve spadném listí.

PRVNÍ SLEPEC

Něco se blíží!

DRUHÝ SLEPEC

Už jde! Už jde! Už jde!

TŘETÍ SLEPEC

Dělá krátké kroky, jako dítě...

DRUHÝ SLEPEC

Dnes mu nic nevyčítejme!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Já myslím, že to nejsou mužské kroky!

Do lesa vstoupí velký pes a projde kolem slepců. – Ticho.

PRVNÍ SLEPEC

Kdo je to? Kdo jste? – Mějte s námi slitování, čekáme tady už hodně dlouho!... *Pes se zastaví a skočí předními tlapami na slepcova stehna.* Hej! Co jste mi to položil na nohy? Co to je? Nějaké zvíře? – Není to pes?... Ale ano, je to pes. To je pes od nás z domova! Pojd' sem! Pojd' sem!

OSTATNÍ SLEPCI

Pojd' sem! Pojd' sem!

PRVNÍ SLEPEC

Vyvede nás odsud! Vystopoval nás až sem. Líže mi ruce, jako by měl neviděl snad sto let!

OSTATNÍ SLEPCI

Pojd' sem! Pojd' sem!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Možná za ním přijde ještě někdo...

PRVNÍ SLEPEC

Ne, ne, je sám. Neslyším nikoho přicházet. Nepotřebujeme jiného průvodce, není nikdo lepší! On nás dovede, kam budeme chtít, on nás poslechne...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Já za ním nepůjdu.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Já taky ne.

PRVNÍ SLEPEC OD NAROZENÍ

Proč ne? Vidí přece lépe než my.

DRUHÝ SLEPEC

Neposlouchejme ženy!

TŘETÍ SLEPEC

Něco ve vzduchu se změnilo, lépe se mi dýchá, vzduch je teď čistší...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

To je vítr od moře, který tady fouká.

ŠESTÝ SLEPEC

Mám pocit, že se vyjasňuje. Myslím, že vychází slunce...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Myslím, že se ochladí...

PRVNÍ SLEPEC

Najdeme cestu zpátky. Vede mě! On mě vede. Může se zbláznit radostí. Už ho nemůžu udržet... Pojd'te za mnou! Pojd'te za mnou, vrátíme se zpátky do domova... *Stoupá si, pes ho dovede k nehybnému knězi a zastaví se.*

OSTATNÍ SLEPCI

Kde jste? Kde jste? – Kam jdete? – Dávejte pozor!

PRVNÍ SLEPEC

Počkejte! Počkejte! Ještě za mnou nechod'te! Ještě se vrátím... Zastavil se. - Co mu je? – Dotknul jsem se něčeho hodně studeného!

DRUHÝ SLEPEC

Co říkáte? Skoro vás neslyším.

PRVNÍ SLEPEC

Dotýkám se... Myslím, že se dotýkám obličejů!

TŘETÍ SLEPEC

Co říkáte? – Moc vám nerozumíme. Co že to tam máte? Kde jste? Jste daleko od nás?

PRVNÍ SLEPEC

Já... Já... Já ještě nevím, co to je... – Je mezi námi mrtvola!

OSTATNÍ SLEPCI

Mrtvola mezi námi? Kde jste? Kde jste?

PRVNÍ SLEPEC

Říkám vám, že je mezi námi mrtvola! ... Dotknul jsem se obličeje mrtvého člověka! – Sedíte tady vedle někoho mrtvého! Někdo z nás náhle zemřel. Ať každý promluví, abychom zjistili, kdo žije! Kde jste? – Odpovězte! Všichni odpovězte!

Slepci jeden po druhém odpovídají – kromě bláznivé slepé ženy, němého slepce a tří starých žen, které se nepřestávají modlit.

PRVNÍ SLEPEC

Já už nedokážu rozlišit vaše hlasy!... Mluvíte všichni stejným hlasem... Všem se vám chvěje!

TŘETÍ SLEPEC

Dva z nás neodpověděli. --- Kde jsou?

Dotkne se svou holí pátého slepce.

PÁTÝ SLEPEC

Na chvíli jsem usnul, nechte mě spát!

ŠESTÝ SLEPEC

Ten to není. – Kde je ta poblázněná?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Sedí tady vedle mě, slyším ji, žije.

PRVNÍ SLEPEC

Myslím... Myslím, že je to kněz! – Stojí. Pojd'te sem! Pojd'te sem! Pojd'te sem!

DRUHÝ SLEPEC

Takže tedy není mrtvý!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Kde je?

ŠESTÝ SLEPEC

Pojďme se podívat!...

Všichni vstávají – kromě bláznivé ženy a pátého slepce – a poslepu jdou k mrtvému.

DRUHÝ SLEPEC

Tady je? – Je to on?

TŘETÍ SLEPEC

Ano! Ano, poznávám ho!

PRVNÍ SLEPEC

Bože! Panebože, co s námi teď bude?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Otče! Otče! – Kde jste, otče? Co se vám stalo? Co vám je? Odpovězte? – Jsme tady všichni kolem vás...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Přineste někdo vodu, možná ještě žije...

DRUHÝ SLEPEC

Zkusme to... Možná by nás mohl ještě odvést zpět do domova.

TŘETÍ SLEPEC

To je zbytečné, neslyším jeho srdce. – Už je studený...

PRVNÍ SLEPEC OD NAROZENÍ

Umřel beze slova...

TŘETÍ SLEPEC

Kdyby nás byl aspoň varoval...

DRUHÝ SLEPEC

Musel už být ale hodně starý!... Tohle je poprvé, co se dotýkám jeho obličeje...

TŘETÍ SLEPEC OD NAROZENÍ, *osahává tělo*

Je větší než my!

DRUHÝ SLEPEC

Má otevřené oči, zemřel se sepjatýma rukama...

PRVNÍ SLEPEC

Umřel, z ničeho nic...

DRUHÝ SLEPEC

Nestojí... Sedí na kameni...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Panebože! Panebože! Tohle jsem nevěděla, nic takového jsem nevěděla... Tak dlouho už byl nemocný... Musel si dneska hodně vytrpět! Vůbec si nestěžoval... Jenom tak, že nám stiskl ruce... Člověk vždycky nepochopí! Pojďme se okolo něho pomodlit, klekněte si...

Ženy si s námahou kleknou.

PRVNÍ SLEPEC

Já si klekat nebudu...

DRUHÝ SLEPEC

Člověk neví, na co si klekne...

TŘETÍ SLEPEC

Byl nemocný?... Nic nám neřekl...

DRUHÝ SLEPEC

Když odcházel, slyšel jsem ho potichu mluvit... Myslím, že něco říkal naší nejmladší sestře... Co říkal?

PRVNÍ SLEPEC

Ona to nechce říct.

DRUHÝ SLEPEC

Už s námi nechcete mluvit? Kde jste? Řekněte něco!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Nechali jste ho příliš trpět, nechali jste ho umřít... Nechtěli jste jít dál, chtěli jste si sednout na kameny u cesty, abyste se najedli, celý den jste měli nějaké řeči... Slyšela jsem ho, jak naříká... Ztrácel odvahu...

PRVNÍ SLEPEC

Byl nemocný? Vy jste to věděli?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Nic jsme nevěděli... Nikdy jsme si ničeho nevšimli. A kdy bychom se vůbec s našima nemocnýma očima něco mohli dozvědět? On si nikdy nestěžoval... A teď je už pozdě... Už jsem viděl tři mrtvé... Ale nikdy takhle! Teď je řada na nás...

PRVNÍ SLEPEC

Kvůli mně trpět nemohl. Já nic neříkal...

DRUHÝ SLEPEC

Já taky ne. Šli jsme za ním bez jediného slova...

TŘETÍ SLEPEC

Zemřel, když šel pro vodu pro tu poblázněnou...

PRVNÍ SLEPEC

Co teď budeme dělat? Kam půjdeme?

TŘETÍ SLEPEC

Kde je pes?

PRVNÍ SLEPEC

Tady! Nechce se hnout od mrtvol.

TŘETÍ SLEPEC

Odved'te ho! Odtáhněte ho! Odtáhněte ho pryč!

PRVNÍ SLEPEC

Nechce mrtvého opustit!

DRUHÝ SLEPEC

Nemůžeme čekat u mrtvoly!... Nemůžeme umřít tady v temnotě!

TŘETÍ SLEPEC

Zůstaňme spolu, nevzdalujme se od sebe. Chytněme se za ruku a posaďme se tady na ten kámen... Kde jsou ostatní?... Pojd'te sem, pojd'te, pojd'te sem!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Kde jste?

TŘETÍ SLEPEC

Tady, já jsem tady. Už jsme všichni u sebe? – Pojd'te blíž ke mně. Kde jsou vaše ruce? – Je zima.

MLADÁ ŽENA SLEPÁ OD NAROZENÍ

Vy máte strašně studené ruce!

TŘETÍ SLEPEC

Co děláte?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Zakrývala jsem si oči rukama, měla jsem pocit, že náhle procitnu a uvidím...

PRVNÍ SLEPEC

Čí je to pláč?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

To pláče ta poblázněná.

PRVNÍ SLEPEC

Ona neví, co se doopravdy stalo?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Myslím, že tady všichni umřeme...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Někdo snad přijde...

PRVNÍ SLEPEC

Věřím, že jeptišky půjdou z domova...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Večer už nikam nechodí.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ony nikdy nikam nechodí.

DRUHÝ SLEPEC

Myslím, že si nás všimnou lidé z majáku...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Oni sami dolů nechodí.

TŘETÍ SLEPEC

Možná nás zahlédnou...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Vždy se dívají směrem na moře.

TŘETÍ SLEPEC

Je chladno!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Poslouchejte spadané listí... Myslím, že mrzne!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Země je velmi tvrdá!

TŘETÍ SLEPEC

Nalevo slyším nějaký zvuk, který neznám...

NEJSTARŠÍ SLEPEC

To je moře, jak naráží na skály.

TŘETÍ SLEPEC

Myslel jsem, že to jsou ženy.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Slyším, jak se ve vlnách lámou ledy...

PRVNÍ SLEPEC

Kdo se to tak chvěje zimou? Všichni to tady na kameni cítíme!

DRUHÝ SLEPEC

Nemůžu otevřít dlaň.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Slyším ještě nějaký zvuk, který neznám...

PRVNÍ SLEPEC

Kdo se to tady chvěje zimou? Celý kámen se otřásá!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Řekl bych, že je to některá z žen.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Myslím, že se tak chvěje ta poblázněná.

TŘETÍ SLEPEC

Neslyším to její dítě.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Myslím, že ještě kojí.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Ono je jediné, kdo vidí, kde jsme!

LE PRVNÍ SLEPEC

Slyším severák.

ŠESTÝ SLEPEC

Mám pocit, že už nesvítí hvězdy. Bude sněžit.

TŘETÍ SLEPEC

Kdyby někdo z nás usnul, musíme ho vzbudit.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Mně se ale chce spát!

Poryv větru rozfouká spadané listí.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyšíte to spadané listí? – Myslím, že k nám někdo jde...

DRUHÝ SLEPEC

To je vítr. Poslouchejte!

TŘETÍ SLEPEC

Nikdo sem už nejde.

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Budou velké zimy...

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyším v dálce nějaké kroky.

PRVNÍ SLEPEC

Já slyším jen to spadané listí.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyším kdesi daleko od nás nějaké kroky!

DRUHÝ SLEPEC OD NAROZENÍ

Slyším jenom ten severák.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Říkám vám, že k nám někdo jde!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Slyším zvuk pomalých kroků...

NEJSTARŠÍ SLEPEC
Myslím, že ženy mají pravdu!

Začíná sněžit, padají velké vločky.

PRVNÍ SLEPEC
Co mi to padá na ruce? Je to studené.

ŠESTÝ SLEPEC
Sněží!

PRVNÍ SLEPEC
Přitiskněme se jeden na druhého!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA
Slyšíte ty zvuky kroků?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Pro Boha živého, buďte chvíli zticha!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA
Přibližují se! Přibližují se! No tak slyšíte?

V této chvíli začne dítě poblázněné slepé ženy ve tmě náhle hlasitě křičet.

NEJSTARŠÍ SLEPEC
To brečí to dítě?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA
Ono vidí! Ono vidí! Určitě brečí proto, že něco vidí. *Vezme dítě do náručí a jde směrem, odkud by měly být slyšet kroky. Ostatní ženy ji pečlivě sledují, jsou kolem ní. Jdu mu naproti.*

NEJSTARŠÍ SLEPEC
Dávejte pozor!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA
To ale brečí! Co mu je? Nebreč! Neboj se, nemáš se čeho bát, jsme všichni tady u tebe. – Copak to vidíš? Ničeho se neboj. – No tak, neplakej! Copak vidíš, no? Řekni, co vidíš.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Zvuk těch kroků se blíží tudy, slyšíte? Poslouchejte!

NEJSTARŠÍ SLEPEC
Slyším, jak se plášť sune po spadaném listí.

ŠESTÝ SLEPEC

Je to žena?

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Jsou to skutečně kroky?

PRVNÍ SLEPEC

Co když je to moře ve spadaném listí...

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ne, ne! Jsou to kroky! Tohle jsou kroky! Jsou to kroky!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Brzo se to dozvíme, poslouchejte to spadané listí!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Slyším je, slyším je už skoro u nás! Slyšíte? Slyšíte? – Co vidíš? Co vidíš?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Na kterou stranu se dívá?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Pořád sleduje zvuk kroků. Podívejte! Podívejte! Když ho otočím jinam, vždycky se samo otočí, aby vidělo... Vidí! Ono vidí! Vidí! – Určitě vidí něco zvláštního!...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA, *jde blíž*

Zvedněte ho nad hlavu, aby vidělo.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Udělejte místo! Udělejte místo! *Zvedá dítě nad hlavy skupiny slepců.* Kroky se zastavily mezi námi!...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Jsou tu! Jsou tady mezi námi.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Kdo jste?

Ticho.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Mějte s námi slitování!

Ticho. – Dítě pláče ještě zoufaleji.

KONEC.